

عنوان مقاله:

بررسی اثر سطوح مختلف شوری بر جوانه زنی و رشد اولیه لوبیا جیرفتی

محل انتشار:

اولین همایش ملی حبوبات (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

مصطفی گواهی - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه شهید باهنر کرمان

ایلیکا شجیع - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه شهید باهنر کرمان

رضا شجیع - دانشجوی کارشناسی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

شوری یکی از مهمترین مشکلات مناطق خشک و نیمه خشک دنیا است. از این رو یافتن گیاهانی مقاوم به شوری می تواند راهی مناسب در جهت افزایش بهره وری از آبهای شور باشد. بمنظور بررسی اثرات سطوح مختلف شوری بر روی جوانه زنی و رشد گیاهچه لوبیا (رقم جیرفتی) آزمایشی بصورت طرح کاملا تصادفی (C.R.D) با سه تکرار در سال 1384 در آزمایشگاه دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید باهنر کرمان انجام شد. در این آزمایش تاثیر 5 سطح شوری صفر، 4، 8، 12، 16 دسی زیمنس بر متر بر روی مولفه های جوانه زنی و رشد گیاهچه لوبیا جیرفتی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج آماری نشان داد که اثرات شوری بر روی درصد جوانه زنی، طول ریشه چه، طول ساقه چه، وزن خشک ریشه چه و وزن خشک ساقه چه معنی دار است. بطور کلی با افزایش شوری درصد جوانه زنی کاهش یافت. بیشترین درصد جوانه زنی مربوط به تیمار شاهد با 100% جوانه زنی و کمترین مربوط به $Ec=16$ با 55/55% جوانه زنی بود. با افزایش شوری و متناسب با آن طول ریشه چه و ساقه چه و وزن خشک گیاهچه کاهش یافت. با توجه به مولفه های جوانه زنی و رشد ریشه چه و ساقه چه می توان چنین نتیجه گرفت که رقم لوبیا جیرفتی دارای حساسیت متوسط به شوری می باشد. بنابراین توصیه می شود که در مزارع استان کرمان قبل از کشت لوبیا رقم محلی جیرفتی آزمون خاک جهت تعیین شوری خاک انجام گیرد.

کلمات کلیدی:

لوبیا جیرفتی، شوری، درصد جوانه زنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/54615>

